

Kondor Katalin: Magyarnak lenni

2025 május 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nos, árulóból is van nekünk jó néhány...

„Magyarnak lenni büszke gyönyör?ség” – írta gyönyör?séges versében, a Magyarnak lenni cím?ben jó régen, még 1919-ben bizonyos Sajó Sándor költ?, tanár, aki Ipolyságon született. A hely ma Szlovákia. A jeles embert a vers

miatt egyesek „leirredentázták”, ami ugye azt jelenti, rossz néven vették, hogy az illet? vissza akarja, szeretné szerezni az akarata ellenére idegen uralom alá került népének jussát, területét, s más javait. A magyarok többsége már régen tudja, mi több, manapság is szinte naponta tapasztalja, hogy honi hazaárulóink nem a javunkat akarják, hanem azt szeretnék, ha kisemmiznének bennünket. Ezen óhajukat ráadásul szívós kitartással óhajtják terjeszteni, hazán belül és határainkon kívül is. Ugyebár nem kell most néven nevezni senkit, már csak azért se, mert mindig lesz másiiiik! Mint ahogy azt hajdan Eötvös Gábor, majd Alfonzó, a két csodabohóc-színész mondta egy jól megírt jelenetben.

Nos, árulóból is van nekünk jó néhány, valahogy ezt mérte ránk a sors, persze azt senki sem mondta, hogy ennek örülnünk kell. Nem is örülünk, csak éppen igen nehéz harcolni a küls?-bels? ellenséggel, s nehéz megszoknunk azt is, hogy vannak honi hazaárulók. Mióta betámolyogtunk az Unióba, azóta már többen nem csak határainkon belülr?l, hanem kívülr?l is árulják a hazánkat, hiába no, úgy látszik, jó érzékkel tudunk olyan embereket választani, s kiküldeni a magasságos Európai Unióba, akik csak ártani tudnak nekünk. Akik használni is, azok viszont – ne sért?djenek meg, de – meglehet?sen szerényen és visszafogottan, mi több, szinte észrevehetetlenül képviselik országunkat odaát Brüsszelben. Bizony, jogi, gazdasági és kulturális csapdába kerültünk, ezt a mindennapok bizonyítják.

Megbolydult, s talán nem túlzás, de valójában megbolondult a világ. Széls?ségesnek kiáltanak ki politikai formációkat, azért is, mert békepártiak, vagy mert más a nézetük, mint a „f?sodoré”, törvénytelen módon fenyegetnek meg nekik nem tetsz? embereket, pártokat, s szinte naponta hallunk pokolgépes merénylet-kísérletek tervezésér?l, s még az énekes sztárok koncertjei is veszélyes helyekké váltak. Nem nyugodhatnak az emberek a saját hazájukban sem, mert naponta értesülhetnek arról, hogy szerte a világban fenyeget a migránsáradat. Ezt is intézik valahol, tudjuk is hol, de err?l majd máskor. Megbomlott a világ rendje, ez vitathatatlan. Ugyan ki ne tudná sorolni a saját lakóhelyén történ? apróbb-nagyobb b?nténeket, rendzavarásokat, békétlenségeket, melyekre nem volt id?nk felkészülni sem, oly hirtelen zúdultak ránk a negatív változások.

Csapdába estünk? Úgy gondolom, igen. Ki tudunk-e kecmeregni bel?le, vagy sem? Kinek a segítségével? Milyen áron? Kérdések, melyekre nem nagyon érkeznek válaszok. Jó volna agytrösztöt, s?t, agytrösztöket alapítani, s együtt keresni a megoldást. A normális élet újra megvalósítását. A bölcsek szerint az összefogás ereje nagy. Csak el kellene hinni. Emlékszem, amikor Magyarország ellen elkezd?dött a „röszkei támadás” 2015-ben, az emberek többségének fogalma sem volt arról, mi is az a migráns-invázió. Földi László titkosszolgálati szakért? akkor azt mondta: a röszkei támadás Európa bukásának kezdete. Igaza volt, vitathatatlanul, ez alkalommal is. Mint ahogy igaza volt és van azoknak a kollégáknak, politológusoknak, akik ébreszt? gyanánt számtalanszor leírták már, a cél az, hogy ne legyenek nemzetállamok. Meg az, hogy a népeknek ne legyen identitásuk, s az egymáshoz való tartozásuk értékében ne higgyenek. Többször kellene velük beszélgetni, megkérdezni ?ket, összefogni, nehogy így történjen! Tíz évvel ezel?tt, egész pontosan 2016-ban jelent meg egy francia lapban Mitterand volt francia elnök tanácsadójának véleménye, vagy inkább jóslata, miszerint „a jöv?ben az országok olyanok lesznek, mint a hotelek. Az elitnek az a célja, hogy legyen egy világfalu, amelyben mindenki odamegy, ahová akar. És hogy semmilyen azonossága ne legyen a nemzeteknek, azok pusztán egy-egy szállodaként fungáljanak. A lényeg, hogy az emberek ne köt?djenek népekhez. Ne legyenek nemzetállamok, történelmi államok, csupán szuperhotelek.” Nos, így is lesz, ha nem teszünk semmit.

Szép új világ, mondhatjuk! A háttérben meg ott röhög a disznófej? nagyúr. Ha hagyjuk. Bocsánat a mániámért, de ebben a felfordult világban tán lesz egyetlen ember, aki örülni fog annak, hogy leírom Sajó Sándor fentebb emlegetett gyönyör? és receptként is, lélekemel?ként is szolgáló versének utolsó strófáját. Bolondul hiszek benne, hogy a szép gondolatok a gonosz és az ostoba ellen is segíthetnek. Íme: „De túl minden bún, minden szenvedésen, / Önérzetünket nem feledve mégsem, / Nagy szívvel, melyben nem apad a h?ség, / Magyarnak lenni: büszke gyönyör?ség! / Magyarnak lenni: nagy s szent akarat, / Mely itt reszket a Kárpátok alatt. / Ha küszköd?n, ha szenved?n, ha sírva: / Viselni sorsunk, ahogy meg van írva; / Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét, / Vérünkbe oltva ?sök honszerelmét, / Félt?n borulni minden magyar rögre, / S hozzátapadni örökkön-örökre!”

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló